

der gik mere tid til at udfærdige postlister end til at få udført behandlingen af de sager, som borgerne skal have behandlet.

Der vil også være masser af sager, som den offentlige forvaltning modtager, som nødvendigvis må være undtaget fra retten til aktindsigt, og det vil selvsagt medføre et betydeligt merarbejde at skulle udskille disse sager.

Masser af henvendelser til offentlige myndigheder er tillige helt uinteressante set ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt og set ud fra et mediemæssigt synspunkt, og det vil ikke være rimeligt at bombe administrationen tilbage til før edb-alderen blot for at adlyde en ideal fordring om åbenhed for enhver pris.

Afslutningsvis skal jeg love, at vi i Venstre vil gå positivt ind i drøftelserne om, hvordan man foretager en afvejning af de modstående hensyn, jeg her har nævnt.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er bare til opklaring. Hvad ligger der i den dér mærkelige formulering med at bombe tilbage til før edb-alderen? Vi gør netop opmærksom på, at det er edb-tiden, som gør, at det er enormt meget lettere at lave det nu, altså sådan at de ressourceargumenter, der blev brugt i de tidligere behandlinger, ikke er gældende længere, fordi man har edb-behandlingen, og fordi det faktisk laves en masse steder.

Så der er ikke tale om at bombe tilbage til før edb-alderen, men tværtimod om at udnytte de muligheder, det også giver for større åbenhed og ikke kun for at effektivisere for den ene side af systemet.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg sagde bare, at jeg kendte eksempler på arbejdspladser, hvor det ville være at bombe tilbage.

Man kan tænke på alle de offentlige myndigheder, hvor personnummeret er indgangsnøglen. Det er en følsom oplysning. Hvis man for alle de mennesker, man har – i skattevæsenet og andre steder – skal til at skrive ud med en anden indgangsnøgle, så er man bombet tilbage. Så skal man have lavet enten et manuelt arbejde eller også en utrolig dyr edb-løsning, og så skal man alligevel gennemgå det manuelt for at sikre sig, at der ikke er sager, som alligevel skal falde uden for aktindsigten.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Men det vil altså sige, at hvis vi nu under udvalgsarbejdet kan få opklaret, at sådan noget også kan gøres forholdsvis fikst, uden at man behøver at lave det manuelt, altså at det kan arrangeres, så er Venstre naturligvis også på det her punkt villig til at sikre stor åbenhed.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er et moment, der spiller ind, at det vil medføre bureaukratisering. Det ser vi som en vanskelighed. Hvis fru Margrete Auken kan opfinde et edb-system, der både tager hensyn til det, og som på intellektuel og retssikkerhedsmæssig vis kan udskille de sager, som alligevel skal undtages, så vil det naturligvis lette ekspeditionen.

Men stadig væk frygter vi, at det kan blive en gabestok for den enkelte borger. Det tror jeg heller ikke fru Margrete Auken ønsker. Det bliver svært at finde et edb-system, der kan tage højde for det.

John Vinther (KF):

Lad mig allerførst komme med den bemærkning, at det også for Det Konservative Folkeparti er vigtigt, at der er et reelt indhold i borgernes mulighed for at udnytte offentligheds- og forvaltningslovens regler om aktindsigt. Derfor skal myndighederne naturligvis også overholde de regler og retningslinjer, der er gældende i dag, men så er det imidlertid efter vores opfattelse tvivlsomt, om indholdet af SF's beslutningsforslag nu også er så god en idé, som det ved første øjekast kan se ud til.

Hensynet til offentlighed og aktindsigt må altid afbalanceres i forhold til den forventning om en vis fortrolighed, som borgerne berettiget har, når de henvender sig til det offentlige. Ønsket om åbne postlister er efter min opfattelse på et eller andet niveau et angreb mod denne fortrolighed. Selvfølgelig skal der være en reel mulighed for aktindsigt, men det kan altså ikke være meningen, at alle og enhver – og her tænkes vel særlig på journalister – skal kunne se, når hr. eller fru Jensen har skrevet til det offentlige eller har modtaget noget fra det offentlige.

Ideen om at udarbejde ensartede retningslinjer for journaliseringspraksis lyder også umiddelbart godt, men fra konservativ side synes vi da også, det vil være udmærket, om offentlige myndigheder og forvaltningsled selv indfører